

Cada comprimit
conté 25 grams
de seguretat

MUTUAL MÈDICA
de Catalunya i Balears
1 comprimit
000000-0.0.0.

Delegació a Girona: C/ Bernal Boudas, 11 - Tel.: 21 41 18

GRUP EULEN

• NETEJA
• SEGURETAT
• PROSE, S.A.
• TREBALL TEMPORAL
• FLEXIPLAN, S.A.E.T.T.

• SERVEIS AUXILIARS
• MANTENIMENT
• MEDI AMBIENT
• SERVEIS SOCIALS

Desfer Tabús

Any ençà hi havia algunes coses que eren tabú. Encara que semblava pràcticament desconegut i, en conseqüència, provocador. Actualment la majoria de la gent encara està molt desinformada respecte d'aquest món dels diferents elements que el componen (personal mèdic, consultes, ambulàtoris, hospitals, especialitats mèdiques...); temes que quan molts de nosaltres èrem menuts no ens ensenyaven a l'escola i que hem après de grans fent que aquella *llunyana* sanitat fos una cosa normal i quotidiana.

I per fer que els futurs usuaris de la xarxa sanitària no caiguin en els mateixos paranyos de desinformació i ignorància, s'ha posat en marxa en algunes escoles un programa d'informació i conscienciació dels alumnes sobre el món de la sanitat. L'escola Vedruna de Palamós, per exemple, ha creat per als alumnes de P-4 el que ells anomenen el *Racó de l'ambulatori*. La idea consisteix en què en un lloc de l'aula hi hagi exposats una sèrie d'èstris que es poden fer servir a la consulta mèdica i ensenyen els nens com i perquè es fan servir els diferents èstris. Hi ha professionals sanitaris que també els fan xerrades.

I aquest racó que és com un joc de metges, podria ser un embrió perquè en un futur no massa llunyà es pugui fer a les escoles aquesta assignatura fins ara absent, que és sens dubte la de l'educació sanitària.

Santi Juan. Telefonista centralista

CURSOS

* **Curs de formació continuada en pediatria.** Col·legi de Metges de Girona. Els dimarts, dies 2, 9, 16, 23 i 30 de maig, a un quart de nou del vespre a la sala d'actes.

* **Curs d'infermeria dels pacients amb cirurgia vascular.** Hospital de Girona. Curs de 15 hores durant el segon trimestre. Coordina: Angelina Albi Lloret.

* **Curs d'aprofundiment en les necessitats bàsiques dels pacients (segon nivell).** Hospital de Girona Doctor Josep Trueta. Curs de 10 hores, durant el tercer trimestre. Coordina: l'adjunta de la Direcció d'Infermeria.

* **Curs bàsic de cures pal·liatives.** Col·legi de Diplomats en Infermeria de Girona. Curs de 20 hores, del 6 al 9 de juny.

JORNADES

* **XI Jornada de cloenda del curs 1994-95.** Agrupació de Ciències Mèdiques de Girona. Park-Hotel de Puigcerdà, 3 de juny.

* **Diada internacional d'infermeria.** Col·legi de Diplomats en Infermeria de Girona. Divendres, 26 de maig.

L'agenda

AIXÒ ÉS EL NOSTRE HOSPITAL

Número 3. Maig i juny de 1995

Revista de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta

Els usuaris valoren d'excel·lent el tracte rebut al centre pels professionals

Una enquesta posa de manifest l'opinió dels pacients

Més del 94% dels pacients ingressats a l'Hospital tornarien al centre si haguessin de tornar a ser hospitalitzats. Gairebé un 75% considerava excel·lent el tracte rebut pel personal mèdic i d'infermeria; només un 3% suspendria el personal mèdic i un 1% al d'infermeria. Aquestes dades es desprenen d'una enquesta telefònica realitzada per l'Institut Català de la Salut (ICS), amb una mostra de 3.775 usuaris de tot Catalunya que van ingressar

en els darrers sis mesos en centres catalans. L'enquesta es va fer per tal de conèixer el grau de satisfacció dels usuaris del grup d'hospitals de l'ICS. Les preguntes anaven dirigides preferentment a valorar aspectes com: l'accés, l'acollida, la informació, el tracte, la fidelitat, etc. La valoració global de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta és força positiva en la majoria d'aquests aspectes. La bona opinió que han manifestat els

usuaris i la seva fidelitat, és a dir, la voluntat a tornar a ingressar si fos necessari, és un bon exponent de l'opinió general sobre el centre.

Aspectes bons i dolents

Els aspectes favorables que cal destacar són: una valoració molt favorable dels diferents estaments professionals; que la percepció de l'entorn és bona i que existeix un alt grau de fidelitat. Els menys favorables són: que el grau d'informació i de comunicació en general

encara es pot millorar i que el nivell d'identificació dels diferents professionals, especialment el personal mèdic, és baix. L'enquesta permet descobrir l'interès que té el pacient per rebre informació sobre la seva malaltia.

Un aspecte que cal destacar és que l'usuari no valora la qualitat tècnica de les prestacions que es donen, ja que no té els coneixements adients per fer-ho. Per això, es fixa preferentment en els aspectes hotelers i, sobretot, en el tracte que rep dels diferents col·lectius professionals amb què es relaciona durant l'estada. L'usuari demana un tracte respectuós i professional sense oblidar la necessitat de l'afecte humà que determinades situacions requereixen.

El primer de la llista

Relat original de Jordi Costa, metge intensivista

Arrossega els peus com si les gastades plantofes haguessin deixat anar llast. Un bastó de rodamón marca una cadència lenta, impertorbable i el bleix que supura denuncia la seva presència en el passadís de la planta. La infermera es posa la mà a la boca i conté la respiració.

-A veure, el pacient d'aquesta habitació es diu...

La vella allunya de la vista el paperot; profundes esquerdes recorren el rostre apergaminat i de to verdós.

-Xavier Xirinac -contesta la infermera decidida.

-Saps maca que això no segueix l'ordre de l'abecedari.

La mà de l'octogenària introdueix el paper dins l'abric ruïnós i avança una passa en direcció a la porta.

-Es que vostè no descansa mai?

-Les meves germanes i jo treballam nit i dia.

-I es pot saber a què es dediquen?

-pregunta la noia per guanyar una mica de temps.

-La més gran sosté la filosa, la segona col·loca el fil al fus i jo, amb tota humilitat, sóc l'encarregada de donar la tisorada final. I ara, si no et fa res, voldria...

No se n'ha adonat que els metges acaben d'entrar a aquella habitació. -Es un cas desesperat, penso que hi hauria d'anar a treure el nas

-mentre pronuncia aquestes paraules, com qui no vol la cosa, s'interposa entre la vella i la porta de l'habitació.

-Demà potser sí, avui però, ho porten els doctors.

-Només té setze anys!

-Tuntankhàmon tenia 18 anys quan va morir.

-El seu metge li ha dit que li donarà l'alta aquesta tarda!

-No ho discuteixo.

-Ha estat una bronquitis de no res.

-No dubto del diagnòstic.

-Els seus pares se l'estimen moltíssim, té molts amics i tots de bona pasta.

-Mira, aquest ofici és ingrát, ningú reconeix el valor de l'estalvi.

Quan venia cap aquí he hagut d'arreglar a una gossa que s'escolava després d'haver portar al món dotze criatures. Fora millor que t'emportessis ara aquests innocents així no hauries de tornar demà a buscar-los, m'he dit, però el meu cosí Caront, que es passa tot el dia remant transportant gent d'un cantó a l'altre del riu és un maniàtic de les llistes.

La vella de cabells blancs, llavis aspres, de paraula cansada i coixa a causa de dues dents que calquen damunt unes genives blaves, pretén entrar a l'habitació del jove pacient.

-No i no! No us deixaré passar, aquest uniforme m'ho impedeix.

Emporteu-me a mi, si voleu, però el noi no el tocarà!

-Tant de bo no t'hagi de mirar de fit a fit fins d'aquí a molts anys. D'altra banda ets jove i no saps com m'han ajudat en la meva feina els uniformes. Et comprenc, no és la primera vegada que algú fa mans i mànigues perquè me'n torni amb les butxaques buides.

La decrepita anciana remoreja a manera de cantarella mentre es dirigeix a l'ascensor:

-La mà d'Abraham fou detinguda abans que consumís l'holocaust, la mar Roja s'obrí als israelites que fugien d'Egipte, el sol es detingué per a Josuè a Gibeó, els corbs alimentaren Elies i aquest bastó, dúctil com la vara d'Aaró i ferma com la barra d'ase de Caïm, assenyala el temps dels humans.

Una vegada la vella desdentada s'ha fet fonedissa, la infermera deixa anar aire, entrellaça les mans i dirigeix la mirada cap amunt. Buida un pot d'ambientador i entra a l'habitació. El xicot no contesta. Una fuetada d'aire gèlid li descobreix la finestra oberta. S'hi apropa d'esma. Les grenyes blanques de l'anciana s'allunyen, indiferents al fort vent i a les corredisses dels qui acudeixen en auxili del pacient que acaba de precipitar-se des d'una de les finestres de l'hospital.

OPINIÓ

VOLUNTARIAT

La incorporació del voluntariat a l'Hospital de Girona va venir motivat per tres raons fonamentals:

1. La manca de cobertura d'alguns aspectes socials i humans durant l'estada en el centre i la importància d'aquests com un valor afegit a la qualitat assistencial.
2. L'interès per part de la Direcció per trobar solucions a aquestes mancances i contribuir a la humanització de l'Hospital.
3. L'oferiment per part de grups de persones per realitzar una activitat social i solidària dins del món hospitalari.

El motor que ha posat en funcionament aquest servei és la comissió del voluntariat. Està formada per quatre membres de diferents estaments: el mèdic, el d'infermeria, la Unitat d'Atenció a l'Usuari i la Unitat de Treball Social.

La primera tasca que van realitzar aquests professionals va ser elaborar un programa que servís de document base per facilitar la pràctica de les activitats del voluntariat en la dinàmica diària del centre. Una de les qüestions més rellevants d'aquesta documentació és l'apartat on s'exposa què s'entén per voluntariat i què no ho és; "Voluntariat és el conjunt de persones que presten de forma voluntària i lliure serveis cívics o socials sense contraprestació econòmica, dins d'el marc d'una organització estable i democràtica que comporta un compromís d'actuació a favor de la societat i de la persona." Voluntariat no és: "aquelles actituds de persones que l'utilitzen per fer apologia d'una determinada ideologia. El voluntari mai ha d'assumir tasques dels professionals. En aquells casos on hi ha familiars, mai s'ha de suplir la responsabilitat d'aquests". Les activitats del voluntariat dins de l'Hospital van des de la creació de grups d'autoajuda, l'acompanyament de persones sense suport familiar o deficitari per problemes socials, l'organització i realització d'activitats lúdiques i culturals i la posada en funcionament de la biblioteca per als malalts. Actualment hi col·laboren: ACAS, GICOR, Larinsectomitats, Grup M. Auxiliadora, Càrites i Creu Roja.

La comissió del voluntariat

La formació continuada en equip

Des de fa quatre anys, el Servei d'Oto-rino-laringologia (ORL) organitza un curs de postgrau per delegació del Departament de Cirurgia de la Universitat Autònoma de Barcelona. En un principi, anava dirigit a metges inscrits en el programa de doctorat. En la segona edició es va aprofitar com a curs de formació continuada dirigit a especialistes d'ORL i pediatria i, alhora a personal mèdic, generalista, de família i dels serveis d'urgències dels hospitals comarcals. Va tenir un gran èxit de participació. En la tercera i quarta edicions, es va remodelar el programa i es va donar accés també a personal d'infermeria, tant de l'Hospital com

de CAP i àrees bàsiques de salut, amb una resposta impressionant, sobretot en l'edició de febrer d'aquest any.

Les conclusions que en podem extreure són:

1. Que en qualsevol activitat sanitària, tot el personal que intervé ha d'estar al més completament informat possible per poder entendre perfectament què està fent i perquè i, d'aquesta manera, poder recopilar informació del procés, que pot ser usada per corregir procediments i/o prescripcions.
2. Que els professionals hospitalaris i extra-hospitalaris han mostrat la seva intenció d'anar deixant

de costat les filosofies obsoletes de guerrilles entre estaments per demostrar la intenció de treballar plegats i seriosament, per aconseguir una millor assistència dels pacients. En aquests cursos de tipus integrat, es dona cada vegada més protagonisme a la participació de personal d'assistència primària i d'infermeria.

Ja estem treballant en l'organització del cinquè curs per al febrer del 1996. Des d'aquí animem a tots aquells serveis que realitzen cursos de reciclatge, formació continuada, etc. a obrir aquests cursos al personal d'infermeria que té moltes coses a dir sobre aquests temes. Aquest és el veritable sentit del treball en equip.

Manuel Liern. Cap ORL

Nascut el maig de 1935, Tomás Cobo Salcedo, cap de la Secció de Ginecologia i Obstetrícia, es va llicenciar en medicina a Granada. Va fer l'especialitat a l'Hospital de Sant Pau de Barcelona

i quan va acabar, l'any 1965, va anar a Banyoles, on juntament amb José Baeza van posar en marxa la Clínica Salus Infirmerum. L'any 1975, després d'una dècada d'estar a la medicina privada, va

guanyar una plaça d'adjunt de ginecologia per oposició. Un any més tard va assolir el càrrec de cap de secció, i l'ocupa fins a l'actualitat. Tomás Cobo és casat i té dos fills.

"Cal que la dona no pateixi tant al part"

Tomás Cobo, cap de la Secció de Ginecologia, és partidari de la preparació per al part

Doctor Cobo, ara que l'índex de natalitat ha baixat tenen menys feina?

- És cert que la natalitat ha disminuït molt però aquí ho notem poc perquè tenim força bon prestigi i cada cop ens ve més gent. Hem pres molta clientela a les clíniques privades. Abans només venia la gent que no es podia pagar el part, però ara venen gent de tots els estaments socials.

Destaqui'ns alguna tasca de la qual estigui especialment orgullós.

- Vàrem posar en marxa a Girona un servei que fins aleshores no existia: la psicoprofilaxi obstètrica o preparació per al part. Jo sóc soci fundador de la Societat Espanyola. Aquí a Girona això va ser possible gràcies a la col·laboració de dues llevadores: la Nuri Mateu, que encara treballa al servei, i la M. Àngels Montserrat, que va morir recentment a causa d'una greu malaltia. Vull que això serveixi de reconeixement.

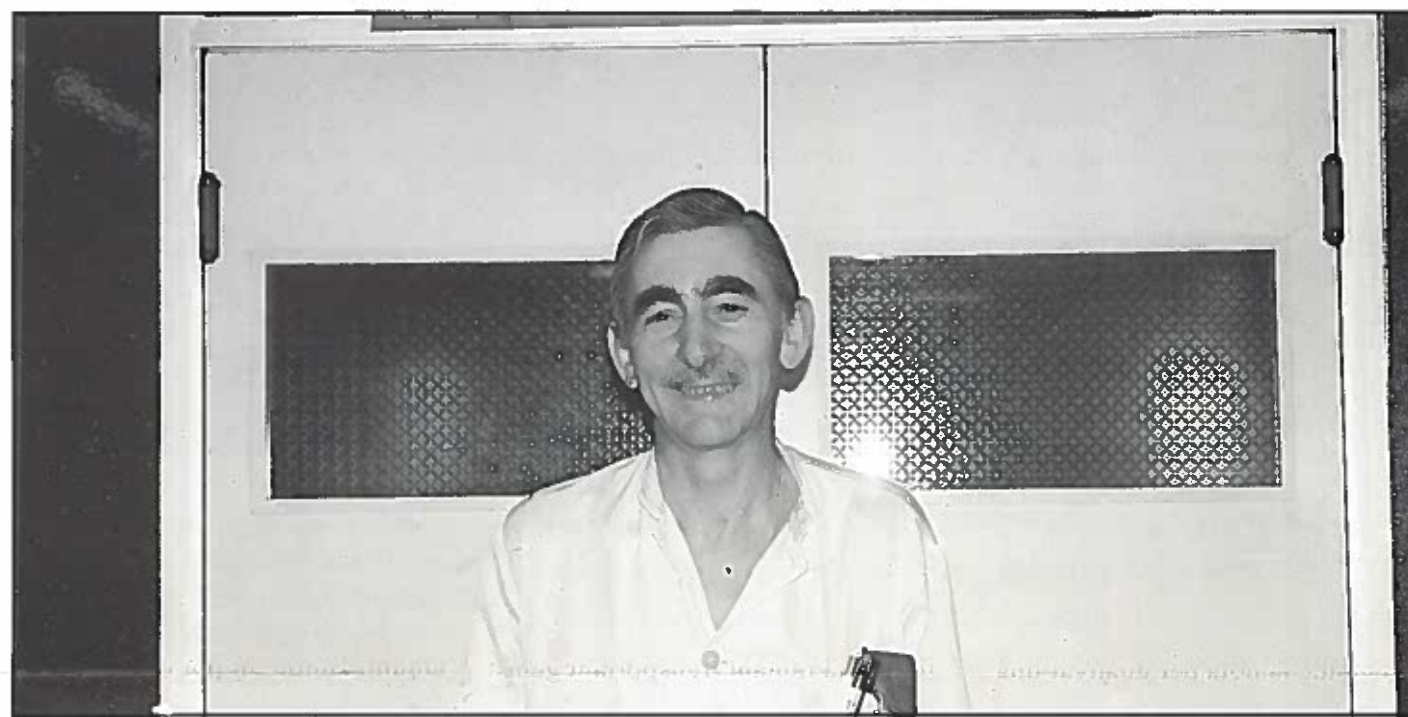
També vull destacar que el nostre servei també és pioner en el diagnòstic prenatal de malformacions.

Quin és l'avenç més important que hi ha hagut dins la seva especialitat?

- Sense cap mena de dubte puc dir que ha estat l'ecografia. Abans que existís era típic que se'ns passés algun embaràs de bessons sense diagnòstic, i això portava algunes sorpreses a l'hora del part. Ara això no passa.

S'ha trobat alguna vegada haver d'atendre un part fora de l'hospital?

- Mai al restaurant o al carrer. Només una vegada vaig atendre un part al domicili. Es tractava d'una dona que patia una greu insuficiència cardíaca i que no havia fet cas del consell de traslladar-se a un centre hospitalari. Va ser un part geminat i la pacient va tenir una aturada car-

Dones de totes les classes socials passen per la seva consulta.

Madridista entre culers

Tomás Cobo declara ser simpatitzant -no soci- del Real Madrid però només per portar la contraria als barcelonistes. "Si visqués a Madrid seria del Barça", confessa. El seu segon equip és el Betis, com a andalus que és, i després ve l'Espanyol. El que queda clar és que li agrada molt el futbol. Ha guanyat diverses copes de tennis, esport que ha practicat molt i que ha deixat fa cosa d'una any perquè pateix colze de tennis. Ara es dedica a la bicicleta estàtica, especialment els dies, que ha menjat més del que la seva diabetis li permet. Amb tot, s'estima més menjar una mica més del compte encara que després hagi de pedalejar durant 40 o 50 minuts.

díaca. Sortosament, la mare es va recuperar quan la vam reanimar i els dos nadons també van viure. Des d'aleshores no m'han quedat més ganes d'atendre a domicili. Quan feia l'especialitat a Sant Pau, teníem uns ascensors molt lents i més d'una vegada havia assistit el part allà dins.

Quin és el seu rècord de nadons en un mateix part?

- Diverses vegades he atès trigèmins, incloent-hi els d'un company metge que encara treballa a l'Hospital.

Encara arriben dones després d'avortament il·legals?

- A Barcelona ens arribaven dones que les havien fet avortar amb agulles de fer mitja. Algunes morien per

les lesions provocades. Ara ja no passa.

Com recomana vostè com s'ha de parir?

- Jo crec, i en sóc pioner, en la preparació del part. També s'ha d'ajudar a la dona perquè no ho passi tan malament. Primer vàrem usar el Pentothal i ara la peridural. Hi estic totalment a favor. Alguna dona, molt poques, demana el part natural, és a dir, sense inhibir el dolor.

Quina ha estat la gestant més jove i la de més edat de les que ha visitat?

- Fa temps vaig atendre el part d'una nena d'onze anys. Va ser una cesària electiva. Ara ja no hi ha nenes tan petites però continua havent-hi algunes que es queden embarassa-

des als 16 i 17 anys. Moltes fan una interrupció voluntària de l'embaràs. També hem tingut algunes gestants de 50 i 51 anys.

També atenen dones de diferents races. Implica això una forma diferent de donar a llum?

- Al nostre servei vénen moltes dones africanes. Al principi era força difícil comunicar-s'hi, però he après algunes paraules en la seva llengua i això els dona molta confiança. S'han adaptat molt al nostre sistema. El que més els costa es seguir les visites concertades; acostumen a fer-ho per urgències. També vàrem tenir l'anècdota d'una dona iberoamericana que just després d'haver donat a llum, ens va demanar la seva placenta per menjar-se-la.

Les administratives del Servei d'Admissió d'Urgències.

Dilluns, dia d'urgències

Admissió d'Urgències és el primer servei amb què es troba el malalt

El Servei d'Admissió d'Urgències de l'Hospital, creat fa uns deu anys, compta amb una plantilla de sis administratives. Aquest Servei és el primer amb què es troba l'usuari que ve a urgències i a més de la seva feina d'oficina han de fer també de relacions públiques, sobretot amb els familiars del malalt. El Servei és la primera imatge que rep el malalt.

El Servei d'Admissió d'Urgències enregistra les dades del malalt que entra a visitar-se per via d'urgència, però també gestiona les ambulàncies o busca llits per als pacients que han d'ingressar a l'Hospital. Aquest Servei ha de controlar si l'usuari pertany a alguna mútua o federació i la causa de la visita: és a dir, si ve per accident laboral, de trànsit, etc.

Més que administratives

Les sis components d'aquest departament no només realitzen tasques administratives. "Tenim una funció de punt d'informació, de relacions públiques amb els familiars del malalt. Som les primeres persones amb qui tracten quan entren aquí. És la primera imatge del centre que reben el pacient i els familiars", explica Carme Homs, cap d'Admissió. Les tardes, nits i caps de setmana, Admissió d'Urgències canalitza totes les demandes que rep cap a la supervisora de guàrdia.

Aquest Servei, que es va crear fa una dècada, col·labora amb la feina dels metges perquè aquests

puguin treballar amb més tranquil·litat sense haver de preocupar-se de la documentació del malalt. "Intentem explicar als familiars què fan al pacient: si li fan una analítica, una placa o el visiten...i que després ja vindrà el metge a explicar-li com l'ha vist", assegura Homs. D'aquesta manera els parents estan més tranquils. De vegades, les administratives d'aquest departament han de comunicar la mort d'un pacient als seus familiars. És per això que el personal acostuma a assistir a cursets d'atenció a l'usuari.

Anecdotalari

A la sala d'infermeres hi ha un llibret que recull les anècdotes més

sonades que han passat a urgències. L'anecdotalari és extens i variat però n'hi ha unes quantes que afecten directament les administratives del Servei. "Aquell dia, les noies d'admissió estaven molt nervioses (hi havia molta feina) i no els sortien gaire les paraules. Per això una li diu a un senyor, que li donava les dades, si portava el paper del metge de cafeteria. "Un altre relat titulat *Els lligues de les d'admissió* explica com des de darrere les finestretes també es poden fer conquestes. "I si no que li ho preguntin a la d'admissió quan estava prenent les dades a un senyor i li demana com es diu i l'home se la mira i li contesta: I tu?"

Admissió d'Urgències nota un descens de visites quan hi ha un partit de futbol important o algun altre esdeveniment que interessa la població. Sense saber-ne bé les causes, asseguren que hi ha moltes més urgències els dilluns que no pas els dijous o divendres.

Les administratives que componen el Servei d'Admissió d'Urgències són:

- **M. Àngels Castañal.** Fa nou anys que és a urgències. Sempre treballa de tarda.
- **Gemma Verge.** Hi treballa des de fa un any i mig.
- **Rosa Brugués.** L'agost farà vuit anys que és a urgències de nit.
- **Maria Pujals.** Fa set anys que és en aquest servei.
- **Núria Puig.** Ara fa sis anys que hi treballa, sempre de nit.
- **Antònia Arboleas.** Interina després de moltes substitucions.

II Cursa Atlètica Inter-hospitalària

L'Hospital Universitari Germans Trias i Pujol de Badalona prepara la segona Cursa Atlètica Inter-hospitalària de Catalunya per al 2 de juny. Els representants d'aquest centre desitgen que l'Hospital de Girona aporti un equip d'atletes disposats a *passar una bona estona amb els companys dels hospital catalans* i a córrer onze quilòmetres.

Rècord d'inscrits al curs de doctorat

113 persones s'han inscrit enguany al Curs de doctorat i formació continuada organitzat pel Servei d'otolaringologia durant el mes de febrer. El nombre de participants supera el d'altres anys, ja que hi prenen part metges i infermeres. D'altra banda, sis metges especialistes d'aquest servei han col·laborat amb la Universitat de Girona en un curs de postgrau dirigit a llicenciats en psicologia.

Tres infermeres guanyen uns viatges

Les infermeres Nuri Bosch, Rosa Marrull i Montse Planella han guanyat un viatge per a dues persones a Cuba, Tunísia i París, respectivament. Les tres diplomades han estat les afavorides en la IV Festa de Primavera de l'Hospital, que es va celebrar el passat mes de març. Els altres companys volen que quan tornin del viatge expliquin l'aventura amb tota mena de detalls.

Els administratius ja són personal fix

La major part del col·lectiu d'auxiliars administratius de l'Hospital han obtingut la plaça laboral indefinida des del passat mes de gener. Feia molts anys que aquests treballadors eren interins i aspiraven a aconseguir l'altra categoria. Tot i que de tot el personal del centre aquest col·lectiu no és gaire nombrós, la seva feina és tan important com qualsevol altra perquè el centre funcioni.

La llista d'espera de l'Hospital ha afegit uns nous usuaris: els alumnes d'EGB i formació professional que cada trimestre visiten el centre amb

l'objectiu de veure i tocar els aparells que fins ara només podien observar quan estaven malalts i anaven al metge. D'una manera entretinguda se'ls educa en la pre-

venció i en l'educació sanitària. Els joves aprofiten la visita per fer preguntes als professionals i els metges, per fer campanya sanitària.

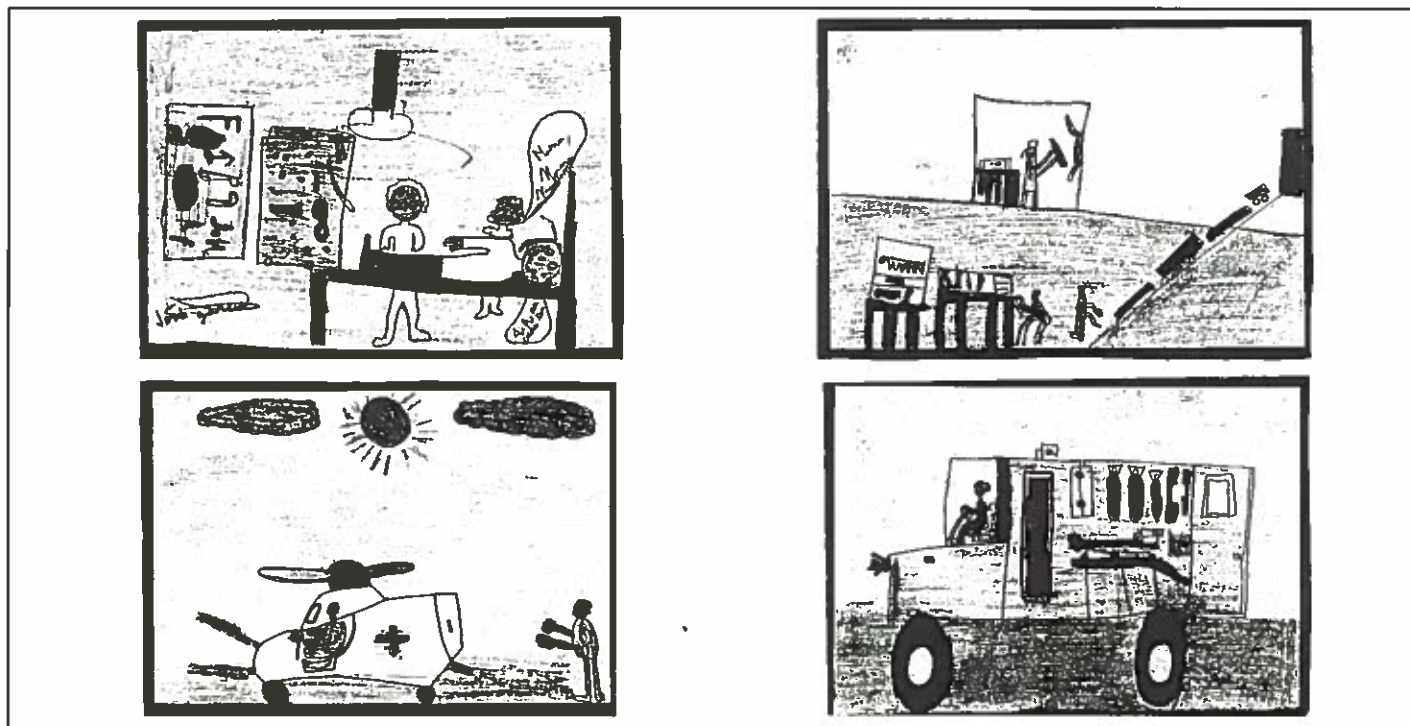
Jugar a metges

Els escolars gironins visiten les instal·lacions de l'Hospital

"Hem vist de tot: un laboratori, un quiròfan, la UVI, els nens prematurs, esterilització i moltes altres coses. Però a mi el que més m'ha agradat ha estat els nens petits. El laboratori també era interessant. A un nen li van extreure sang i la vam observar pel microscopi... era més estranya! Tenia unes plaques plenes de sang on hi havia microbis. Ha estat bonic." Així expressen la Soraya i en David, de cinquè curs del Col·legi Pericot de Girona, la seva visita a l'Hospital. Des de fa dos anys, el centre va instaurar les visites dels escolars perquè comprovin *in situ* la feina dels professionals sanitaris. Des d'aleshores, ja han passat per l'Hospital més de 200 alumnes d'EGB i de FP de nou centres de la demarcació de Girona.

"Al quiròfan, van simular una operació a un alumne, sense obrir-lo, naturalment!", expliquen la Laura, la Núria, la Maria i l'Olga, de vuitè curs. "La UVI ens va impressionar molt. Tothom s'ho imaginava diferent. Vam trobar molt desagradable veure aquelles persones allà, malaltes, immòbils i que fins i tot els costava respirar. Però ens va agradar veure que cada pacient tenia una infermera per si es complicava alguna cosa. Ens van dir que la majoria de malalts eren nois i noies a causa d'accidents de moto i cotxe. A tots se'ns va posar la pell de gallina", expliquen els nois en unes cartes que han enviat al centre.

L'experiència ha tingut molt d'èxit entre els escolars i ara ja hi ha una llista d'espera. Cada trimes-

Un dels dibuixos que els alumnes han fet després de la visita.

Versos escrits per alguns nens i nenes i que han fet arribar a l'Hospital

Quiròfan

Quan el quiròfan ens heu ensenyat molt ens ha impressionat.
Sabem que, abans d'operar els metges s'han de rentar.
L'instrumental hem observat i alguns l'han provat.
Sort que les estidores de cosir no hem hagut de fer servir.
L'anestèsia és cabdal perquè no pateixi el malalt.
Gràcies per l'atenció i la informació que ens heu ofert en aquesta sessió.

Laboratori

Pel laboratori hem transitat i algun microbi hem observat.
Tot el personal eficient moltes proves va fent.
Moltes tècniques fan servir per tots els virus abolir.

UCI

A la UCI em anat i el casc ens han recomanat.
Els malalts estan molt ben vigilats per metges especialitzats.

tre passen per l'Hospital un parell de col·legis. Els serveis que visiten són els quiròfans, el laboratori, la UCI, esterilització i prematurs.

En el quiròfan els espera una in-

explica com s'usen i per a què serveix cadascun. Per què els nois ho entenguin millor, posen exemples de casos reals. Després el metge els ensenya la taula quirúrgica i els posa al corrent del tipus d'anestèsia que s'aplica al malalt.

Acabades les explicacions, els escolars intervenen preguntant al metge aquells punts que no els han quedat clars o aquells altres pels quals tenen curiositat: Quina és l'operació més difícil que ha fet?, Quines possibilitats hi ha de sortir viu d'una operació? Què en fan de les amígdales i dels apèndixs un cop extrets? Per què fan pudor els hospitals? Són algunes de les preguntes que els alumnes plantegen als professionals sanitaris, que aprofiten l'estada dels nois per conscienciar-los que cal ser prudents.

- * 81 habitacions
- * Sales de Convencions, Congressos i Banquets
- * Restaurant
- * Pàrquing

Tel. 47 71 00

GIRONA

Fax: 47 72 96

- * Elaborem el vostre pressupost a mida i us donem suport en l'organització

FRANCISCO SORIA MELGUIZO, S. A.

Leopoldo Acosta Camps

Abad Escarré, 20
Tel. (972) 21 73 89 - Fax (972) 20 89 16
17007 Girona

MATERIAL DE LABORATORI

Els registres d'infermeria

En aquest escrit, la infermera Anna M. Bagudà reflexiona sobre la importància dels registres d'infermeria. Després d'haver estat citada per un jutjat com a testimoni en un judici a uns metges, Bagudà ha llegit els professionals americans i n'ha extret unes conclusions.

Fa poc he assistit com a testimoni al judici d'uns metges. Tan sols el fet de rebre la citació del jutjat ha representat per a mi un motiu de preocupació. Això m'ha portat a revisar les anotacions de les infermeres en la història del malalt. Les he resseguit de dalt a baix. Ha estat un exercici dur perquè cada anotació meva o d'alguna companya podia comportar un problema a l'hora del judici.

He de reconèixer que aquest no ha estat el cas i després de llegir i rellegir les anotacions d'infermeria he quedat molt tranquil·la i he anat al judici amb la convicció que el personal d'infermeria havia donat una bona assistència en la llarga estada del malalt a la nostra unitat, i també que les infermeres sabem expli-

car amb precisió i detall les cures fetes.

Evidentment, això dóna seguretat i tranquil·litat, que es reflecteix a l'hora de respondre les preguntes de les parts implicades.

Aquesta experiència m'ha servit per reflexionar i buscar informació sobre les anotacions i registres d'infermeria. He rellegit la meua col·lecció de revistes de *Nursing* i aquests són alguns dels consells que els professionals americans donen. Penso que molts d'aquests ens poden servir:

- Un registre dolent pot servir per presentar com a dolenta una bona infermera. Un registre bo es defensa tot sol i també a la persona que el va fer.
- Els registres narratius són molt llargs i desestructurats.
- Cal remarcar els resultats posi-

tius obtinguts pel pacient gràcies als nostres plans de cures.

- Cal anotar les troballes significatives. Eviten fer comentaris sobre els resultats esperats en els plans de cures que s'han de marcar només com a realitzats.
- Evitar registres incomplets o erronis. Evitar el líquid correctiu. Cal fer una ratllada que sigui llegible.
- La informació ha de ser descriptiva i objectiva: veig, sento, toco ioloro; i no: suposo, dedueixo, concloc o assumeixo.
- Els registres han de ser objectius, precisos, complets, oportuns (OPCO).

Anna M. Bagudà.
Unitat d'hospitalització 4a B

Residents guanyen un premi estatal

Els residents del Servei d'otorino-laringologia (ORL) d'aquest centre s'han endut el segon premi de la Primera Reunió Nacional de Metges Residents d'ORL. Els residents de l'Hospital de Girona van presentar dues comunicacions. La guanyadora va ser la titulada "Reinervación del facial mediante el asa descendente del nervio hipogloso", firmada per Barbar, Ferrándiz, Ollé i Sambola.

Es tracta del cas d'una pacient de 30 anys que presentava paràlisi facial dreta. Després de ser estudiada se li va descobrir una coles-teatoma gegant d'origen congènit que a més de provocar-li la lesió a la cara, li havia destruït totalment la separació òssia de l'oïda amb l'endocrani, que deixava al descobert la duramàter de la fosa cranial mitjana. Això li provocava un dessecament del sífo carotidi i del sí sigmoides.

La malalta va ser intervinguda i un cop recuperada de la seva patologia bàsica es va plantejar la reconstrucció del nervi facial mitjançant una anastomosi. En aquesta segona operació es va observar que la branca descendent de la nansa hipoglossa era suficient per poder anastomar-lo al nervi facial sense necessitat de sacrificar el tronc principal de la hipoglossa i que hauria significat la paràlisi i atrofia de l'hemilengua corresponent.

Un cop realitzada la sutura nerviosa i després d'un període de rehabilitació i electroestimulació de la musculatura, la pacient ha fet la reinervació de les tres branques del nervi facial, amb la qual cosa ha aconseguit un aspecte normal i un funcionament correcte de la mímica de la cara i de l'oclusió dels llavis i les parpelles. Aquesta és una tècnica de la qual hi ha poca bibliografia internacional i pràcticament, gens a Espanya.

Imatges contra la SIDA d'artistes d'arreu. Una trentena de cartells d'artistes contemporanis de tot el món formen l'exposició "Imatges contra la SIDA" que es pot veure al vestíbul del centre. La mostra, concebuda per l'organització francesa Artis i adquirida l'any passat per l'Associació Comunitària Antisida (ACAS) de Girona, ja es va exposar el passat mes de febrer al Museu d'Art de Girona. ACAS pretén que aquestes imatges facin modificar alguns comportaments cap a aquesta malaltia i que ajudin a comprendre els que la pateixen. El 1994, l'Hospital de Girona va signar un conveni de col·laboració amb ACAS per realitzar activitats dirigides a l'atenció de persones infectades i d'altres accions per prevenir la SIDA.

